

Господ царува



Събота следобед

За изучаване през седмицата: Псалом 8; Псалом 100; Псалом 97; Псалом 75; Псалми 105:7-10; Галатяни 3:26-29; Псалми 25:10.

Стих за запаметяване: „ Господ царува; облечен е с величие; облечен е Господ и опасан с мощ; също и вселената е утвърдена така, че да не може да се поклати “ (Псалми 93:1).

Псалмите непоклатимо поддържат основополагащото вяръване в Божието суверенно царуване. Господ е създал и поддържа всичко, сътворено от Него. Той е суверенният Цар над целия свят и управлява света със справедливост и праведност. Неговите закони и наредби са добри и носят живот на тези, които ги спазват. Господ е справедлив Съдия, Който гарантира, че светът остава добре подреден, и прави това, като възнаграждава праведните и наказва нечестивите, но според Своето време, а не според нашето.

Божият завет с Израил играе специална роля в сигурността на света, защото възвестява Господното спасение. Господ приема Израил като Свое ценно притежание, правейки именно

Израил отсред всички племена Свой народ. Господ е верен на завета Си и продължава да се грижи за стадото Си въпреки тяхната невярност и понякога открития им бунт.

Така суверенното управление на Бога прави света здраво установен и сигурен. Псалмистите искат читателят да разбере тази ключова истина. С такъв миросглед като тяхна пътеводна светлина те се стремят да благоуспяват и да служат на Бога с непоколебима преданост.

** Проучете урока от тази седмица, за да се подготвите за съботата, 20 януари.*

Господ ни е направил

Прочетете Псалом 8 и Псалом 100 . Как в тези псалми е обрисован Божият народ? Какво ни разкриват те за Божия характер?

В Псалмите Сътворението играе решаваща роля за утвърждаването на Божия суверенитет. Небесата, които са „Негово дело“, прогласяват Неговата слава и сила (Псалми 19:1-4; Псалми 97:6). Божието име е възвеличено по цялата земя (Псалми 8:1,9). Господ е създал всичко; Той няма начало (Псалми 93:2), нито край (Псалми 102:25-27). Той е вечен и превъзхожда боговете на народите, които са само „дело на човешки ръце“ (Псалми 115:4) и нищо повече. Идолите „ръце имат, но не докосват“ (Псалми 115:7); що се отнася до Господ, „в Неговата ръка са земните дълбочини (...) и ръцете Му създадоха сушата“ (Псалми 95:4,5).

Няколко псалма описват Божието могъщество над природните сили, които други народи смятат за божествени (напр. Псалом 29; Псалом 93; Псалом 104). Тези псалми отново потвърждават твърдението, че Господ царува над цялото творение и е върховен по сила и достойнство. Псалми 100:3 засяга една фина форма на идолопоклонство – самоувереността, като подчертава, че Бог ни е създал, „а ние сме Негови“.

Творението също свидетелства за Божията любов. Всичко, което съществува, дължи своето битие на Бога, поддържащ живота (Псалми 95:7 ; Псалми 147:4-9). Забележете, че Бог не само е дал на хората съществуване, Той е направил древния Израил „Негов народ и овце на пасбището Му“ (Псалми 100:3).

Понятията „Негов народ“ и „Негови овце“ разкриват желанието на Бога за тясна връзка с народа Му.

Само Създателят има силата да благославя и да прави народа Си да се умножава, а по този начин Той е единственият, достоен за тяхното поклонение и доверие. Многобройни псалми призовават всичко, което диша, цялата земя, морето и всичко в него да викат от радост пред Господа.

Божията слава се вижда в творението, дори в падналото земно творение, и Псалмите ни посочват единствено Бога като достоен за поклонение.

„Какво е човек, че да го помниш? Или човешки син, за да го посещаваш?“ (Псалми 8:4). Какъв е вашият отговор към Бога като ваш Създател? Щом Бог нарича звездите с техните имена (Псалми 147:4), колко повече мислите, че Бог се грижи за вас?

Господ царува

Тясно свързано – всъщност неразривно свързано – е разбирането за Господа като Създател с това за Господ като Суверен, като Владетел. Свидетелството „Господ царува“ е тържествено прогласено в Псалми 93:1 ; Псалми 96:10 ; Псалми 97:1 и Псалми 99:1 , но ехото му отеква в цялата „Книга на псалмите“.

Господ е облечен в чест, величие и власт (Псалми 93:1; Псалми 104:1). Той е заобиколен от облаци и тъмнина (Псалми 97:2), но също така се покрива „със светлината като с дреха“ (Псалми 104:2). Тези метафори възхваляват силата и блясъка на Царя и са внимателно подбрани, за да изразят Божието уникално величие, което е отвъд човешкото разбиране.

Прочетете Псалом 97 . С какво се характеризира Господното царуване? (Псалми 97:2,10) Каква е сферата на Неговото управление? (Псалми 97:1,5,9)

Господното управление е изявено в творческите Му дела (Псалми 96:5), спасението (Псалми 98:2) и съда (Псалми 96:10). Господ установява Своето царуване над целия свят (Псалми 47:6-9). Божието царство е вечно царство, несравнимо по сила и величие (Псалми 45:6; Псалми 93:1,2; Псалми 103:19). Господното царуване е основано на милост, справедливост и праведност и носи ред и стабилност в сътворения свят (Псалми 98:3; Псалми 99:4). То обединява както небесните, така и земните богомолци в прослава на Бога (Псалми 103:20-22; Псалми 148). Много псалми предсказват, че цялото човечество ще признае Божието суверенно управление (Псалми 96:10; Псалми 97:1; Псалми 99:1; Псалми 145:11-13).

Но не всички хора или дори земните владетели го правят, поне засега. Господното царуване непрестанно се бори с нечестивите, които отричат и се подиграват на Господа и потискат Неговия народ (Псалми 14:1; Псалми 74:3-22). Въпреки че е предизвикан от благополучието на някои нечестиви хора и притеснен от Божието търпение, псалмистът се доверява на Божието суверенно управление и продължава да възкликва в увереността за Божиите праведни присъди (Псалми 68:21; Псалми 73:17-20). Чрез вяра Божият народ се радва на основаването на Божието царство посредством Христовото изкупително служение и чака приемането на царството при Второто пришествие на Христос (Матей 12:26-28; 1 Коринтяни 15:20-28).

„Вие, които обичате Господа, мразете злото!“ (Псалми 97:10). Защо любовта ни към Бога трябва да ни подтиква да мразим злото? Как са свързани тези две концепции?

Бог е Съдията

Прочетете Псалом 75 . Защо хвалбите на нечестивите са напразни?

Като суверенен Цар, Господ е и Законодател (Псалми 99:7), и Съдия (Псалми 98:9; Псалми 97:2). Нечестивите постоянно заплашват справедливия ред, който Бог е установил в света, но Господ ще съди света и ще сложи край на властта на злото (Псалми 75:8-10; Псалми 96:13).

В Псалом 75 няколко образа описват безвъзвратното унищожаване на нечестивите. Образът на чаша с червено вино (Псалми 75:8) предава силата на Божия гняв (Йеремия 25:1; Откровение 14:10). Отрязването на роговете на нечестивите описва края на тяхната сила и господство, докато роговете на праведните ще бъдат възвишени (Псалми 75:10). Бог избира „определеното време“ (Псалми 75:2) или „Твоето време“ (синодален превод) за Своя съд. Този езекутивен съд очевидно ще се случи в края на времето (Псалми 96:13; 1 Коринтяни 15:23-26).

Господ изследва сърцата на хората като част от Своя съд. Прочетете Псалми 14:2 . Тук се напомня за Битие 6:5,8 . И двата текста показват, че изпълнението на Божията присъда над света е предшествано от изследване на човешкия живот и издирването на всеки, който може да бъде спасен. Този съд понякога е наричан „изследователен съд“, при които Бог защитава праведните и решава съдбата на нечестивите.

Как функционира той?

Първо, Бог избавя народа Си от нечестивите (Псалми 97:10; Псалми 146:9) и увенчава смирените със спасение (Псалми 149:4). Второ, непокаяните нечестиви биват унищожени завинаги (Псалми 97:3). Някои псалми поетично описват безполезността на човешките оръжия срещу божествения Съдия (Псалми 76:3-6). Господ е и прощаващ Бог, въпреки че наказва злодеянията на човеците (Псалми 99:8). Божият народ, а не само нечестивите, ще дава сметка пред Бога (Псалми 50:4; Псалми 135:14).

Псалмите предават същата идея, споделена и в други библейски текстове, че Божият съд започва от Божия народ и се разпростира към цялата земя (Второзаконие 32:36; 1 Петър 4:17). Псалмистът вика към Бога да го съди, но разчита на Божията праведност, за да го защити (Псалми 7:8-11; Псалми 139:23,24).

Псалмите ни призовават да се радваме в очакване на Божия съд (Псалми 67:4; Псалми 96:10-13; Псалми 98:4-9). Как така Божият съд е добра новина за онези, които са покрити с кръвта на Христос?

Никога не забравя Своя завет

Темата за Божия завет предизвиква важния въпрос: Как Божият народ може да има мир с Бога и увереност в спасението по време на съда? Прочетете Псалми 94:14; Псалми 105:7-10; Даниил 7:22.

Божият народ е в безопасност, защото Господ поставя Своето обиталище в Сион (Псалми 76:1,2) и установява вечния Си завет с тях като Свое ценно притежание (Псалми 94:14; Псалми 105:8-10). Бог не просто обещава да не отхвърля Своя заветен народ; Той активно действа, за да ги запази в безопасност при Себе Си. Прощава греховете им (Псалми 103:3); наставлява, благославя и укрепва Своя народ (Псалми 25:8-11; Псалми 29:11; Псалми 105:24). Божиите съдби са дадени, за да обърнат хората към праведността и да покажат, че Бог се грижи за тях (Псалми 94:8-15).

Като цяло Псалом 105 разкрива Божията вярност към Неговия завет в историята на Израил. Бог присъства във всичко случващо се – и добро, и лошо. Чрез провидението Си Той завежда Йосиф в Египет и чрез него спасява Своя народ и народите в тази област по време на непосилния глад (Псалми 105:16-24). Господ въздига Мойсей, за да изведе Неговия народ от египетско робство – нещо, което извършва за тях със знамения и чудеса (Псалми 105:25-38).

Господ дава на Своя народ Обетованата земя (Псалми 105:11,44) и Своята постоянна закрила (Псалми 105:12-15). Той ги умножава (Псалми 105:24), освобождава ги от техните господари (Псалми 105:37,38) и се грижи за ежедневните им нужди (Псалми 105:39-41). Несъмнено Господ суверенно владее положението над всичко, което засяга Неговия

народ – истина, която псалмистите държат народът Му никога да не забравя.

Когато Бог си спомня Своя завет, това включва повече от знание или припомняне, защото винаги води до действие (Битие 8:1; 1 Царе 1:19; Псалми 98:3; Псалми 105:42-44). По същия начин, когато хората са призовани да помнят Божиите чудеса и съдби, това означава, че те трябва да живеят по начини, които почитат Бога.

В този завет основното призвание на Израил е да остане верен на завета чрез спазване на Божиите наредби (Псалми 78:5-7; Псалми 105:45). Нещо повече, Божият народ е призован да свидетелства за Бога на другите народи, защото Господ желае всички племена да се присъединят към Неговия народ Израил (Псалми 105:1,2). Така светът би бил в безопасност в защитния завет на всемогъщия и милостив Бог (Псалми 89:28-34).

Какво имаме в Исус, което показва защо дадените на древния Израил обещания могат да бъдат валидни и за нас днес? (Вж. Галатяни 3:26-29 .)

Твоите свидетелства са сигурни

Прочетете Псалми 19:7; Псалми 93:5; Псалми 119:165; Псалми 1:2,6; Псалми 18:30 и Псалми 25:10 . Кое е общото при всички тях?

Божие превъзходство в света като суверенен Създател, Цар и Съдия има теологични последици за надеждността на Неговите свидетелства. Свидетелствата (на еврейски 'edut , „указ“ , „закон“) включват съвкупността от закони и наредби, с които Господ ръководи религиозния и социалния живот на Своя народ (Изход 32:15). Те са „твърде верни“ (Псалми 93:5), отразявайки стабилността и постоянството на Божия престол и света, който Той е създал и поддържа (Псалми 93:1,2). Еврейската дума, преведена като „верен“ (нашата дума амин произлиза от тази дума) предава идеята за надеждност, вярност и твърдост (2 Царе 7:16; 1 Летописи 17:23). Божиите закони са непроменими и неразрушими.

Бог гарантира почтеността на Своите обещания и заповеди. Неговата вярност е както напълно сигурна, като гарантира непроменимия характер на Неговото управление, така и напълно възискателна, когато изисква хората да реагират с доверие и подчинение на Бога.

Същевременно липсата на справедливост в света е поетично описана като разклащане на самите основи на земята (Псалми 18:7; Исая 24:18-21). Божият закон наставлява хората по пътя на праведния живот, който може да устои пред Божия съд. По този начин праведните няма да бъдат поклатени, защото са здраво вкоренени в Божия закон, гарантиращ стабилност и сигурност, и сърцата им са непоколебими (на еврейски kipp означава също „да бъде твърд“, „да бъде сигурен“) в Господа

(Псалми 112:1,6,7). Нищо не може да накара онези, които спазват Божия закон, да се спънат (Псалми 119:165) – белег за Божията защита и напътствие в живота (Псалми 1:2,3,6).

Божието Слово е описано като светилник на нозете на псалмиста и така то го защитава от скритите примки на враговете (Псалми 119:105,110). Върховният мир, на който се радват онези, които обичат Божия закон (Псалми 119:165), очевидно не произтича от всякаква липса на изпитания (Псалми 119:161). Той по-скоро се дължи на пребъждане в Божието присъствие и пълноценна връзка с Него.

Кои са практичните начини, по които спазването на Божиите закони, правила и свидетелства ви е помогнало във вашия живот? От друга страна, какво сте претърпели при нарушаването им?

Разширено изучаване: Прочетете Псалми 86:5,15 ; главата „Божията любов към човека“ в кн. „Пътят към Христос“ от Елън Уайт. Как истината, че Бог е любов, ни помага по-добре да разберем различните описания на Бога и Неговите дела в Псалмите?

Урокът през тази седмица се фокусира върху някои ключови описания на Бога и Неговите действия, положили устоите на света и правещи го здрав и сигурен. Псалмистите се обръщат към Бога, Който е Създател, Цар, Съдия, заветен Спасител и Законодател. Бог играе и други роли в света, а те са допълнително отразени в различни Божии имена и титли, включително Пастир (Псалми 23:1; Псалми 80:1), Канарата на нашето спасение (Псалми 95:1) и Отец (Псалми 68:5; Псалми 89:26). В света можем да имаме сигурност и безопасност, дори сред суматохата на великата борба, защото Бог е суверенен и верен във всичко, което върши и казва. Въпреки че тези теологични теми в никакъв случай не са изчерпателни, те подсказват различните начини, по които Бог разкрива Себе Си в Псалмите.

Продължавайки да изучаваме Псалмите, за нас е важно да не забравяме да ги четем в светлината на Божия характер на любов и благодат и на Неговия план да спаси и възстанови света. „Колкото повече изучаваме Божия характер в светлината на Кръста, толкова повече съзираме милостта, нежността и опрощението, съчетани с безкористност и справедливост. По-ясно различаваме любовта, която е безкрайна, както и нежното съчувствие, далеч надминаващо милостта и състраданието на майката към нейното своенравно и лошо дете“ (Уайт, Е. Пътят към Христос. Стр. 15 – англ. изд.).

В Псалмите, дори когато хората са изправени пред Божия съд за своя бунт, те продължават да призовават Бога, понеже знаят, че Божият гняв е само за известно време, но Неговата милост трае вовеки (Псалми 103:8).

Въпроси за разискване:

- 1. Защо разбирането за реалността и широкото разпространение на великата борба е от решаващо значение, за да ни помогне да разберем, че въпреки Божието върховно управление и суверенитет, в нашия свят все още цари много смут и страдание? Защо темата за великата борба е толкова полезна за нас?**
- 2. Как вярата в Бога като Създател трябва да оформи разбирането ни за нас самите и за връзката ни с останалото творение? Какво се случва, когато хората се отклонят от тази истина (Псалми 106:35-42)?**
- 3. Какво не беше наред с идолите на народите в библейски времена (Псалми 115:4-8)? Ами съвременните идоли? Защо те са също толкова опасни за нашето ходене с Господа?**
- 4. Как трябва да живеят Божиите последователи, знаейки, че Божият съд започва от народа Му? Как Бог съди народа Си и с каква цел?**

Тази събота, 20.01.2023 г. , ще се молим за църкви „Стамболийски“ и „Стамболийски –Полатово“.

Разказ

„Борих се и спечелих“

От Андрю Макчесни

Педро бил силно изненадан от начина, по който го посрещнали, когато се върнал от църковна служба в Мозамбик.

„Не ходи повече в Църквата на адвентистите от седмия ден – казала сестра му.- Това не е добра църква, тъй като има лъжепророци. Ако отидеш пак, няма повече да живееш тук.“

Тревожни мисли го изпълнили. Семейни проблеми в родния му град Бейра го били принудили да се премести на 700 мили в къщата на сестра си в столицата Мапуто. Тъй като бил нов в града, пропуснал няколко богослужения, докато търсел адвентна църква. Сега вече знаел къде има църква, посетил я за пръв път и се върнал вкъщи, където разбрал, че сестра му не желае повече да ходи там.

Педро се молел и продължавал да ходи на църква.

Сестра му спряла да му дава храна. Надявала се, че гладът ще го принуди да промени решението си. Църковните членове обаче му давали храна.

Педро благодарил на Бога за грижите Му и продължил да посещава църквата.

Една съботна сутрин, когато се приготвял да тръгне за богослужение, сестра му заявила, че не трябва повече да се връща.

„Все още ли отказваш да ме слушаш и да настояваш да ходиш в тази църква – попитала тя. – Не бива да живееш тук, след като отказваш да се съобразяваш с правилата в къщата.“

Педро бил наскърбен, но не и обезсърчен. Осъзнал, че конфликтът не е между него и сестра му, а духовна битка между Исус и Сатана. Спомнил си думите на Павел в Еф. 6:12: „Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу

началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестието в небесните места.“

Отишъл на църква и помолил пастора и църковните членове да се молят за него. Когато се завърнал вкъщи същия ден, бил незабавно изгонен.

Един приятел му позволи да остане при него две вечери. След това църковен член му дал работа като домакин на къщата си в замяна на стая и храна.

Педро все още работи като домакин, свободен е да се покланя на Бога всяка събота и вярва, че Бог действа в сърцето на сестра му. Приятелството им е възстановено и тя не настоява повече да спре да ходи на църква в събота. Педро се надява, че един ден тя ще приеме цялата библейска истина и ще започне да цени вдъхновените писания на Елън Уайт.

„Облякох Божието всеоръжие – казва той. – Борих се и победих. За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепява.“

Благодарим Ви за мисионските дарения за Вашето съботно училище, които помагат за разпространението на вестта за Исусовото скорошно идване в Африка и по целия свят.